

DECEMBER
DANCE
18

za 15 dec 2018
20.00 Concertzaal

TIME

The New Zealand Dance Company /
Ross McCormack, KIM Jae Duk &
Stephanie Lake

— CONCERT —
— GEBOUW —
— BRUGGE —

BRU
GGE

CULTUUR
CENTRUM
BRUGGE

TENTOONSTELLING

Graphic Landscapes

wo 21 nov 2018 - zo 06 jan 2019
Concertgebouwcafé

December Dance 2018 laat je een brede waaier hedendaagse dans uit Australië en Nieuw-Zeeland ontdekken. Tijdens de tentoonstelling *Graphic Landscapes* brengen we een aantal andere perspectieven uit de rijke geschiedenis en situatie van Oceanië in beeld.

Rosas in Brugge

do 21 - do 28 feb 2019

Concertgebouw Brugge en Rosas vieren de 20e productie van Rosas in het Concertgebouw met een heuse feestweek: vier voorstellingen, twee tentoonstellingen en een cursus.

i.s.m. Cultuurcentrum Brugge,
KAAP & Davidsfonds Academie

Meer op concertgebouw.be/rosas

© Anne Van Aarschot

Uitvoerders & programma

BELGISCHE PREMIÈRE

19.15 Inleiding door vzw Stella Rosa
(Gloria Carlier)

The New Zealand Dance Company
presents the triple bill *Time*

Matter

Ross McCormack: choreografie & scenografie

Jason Wright: compositie

Jo Kilgour: lichtontwerp

Vicki Slow: kostuums
(duur: ongeveer 40 minuten)

pauze

Sigan

KIM Jae Duk: choreografie & compositie

Elizabeth Whiting: kostuums

Rachael Walker: scenografie

Jo Kilgour: lichtontwerp

(duur: ongeveer 30 minuten)

pauze

If Never Was Now

Stephanie Lake: choreografie & regie

Robin Fox: compositie

Ben (Bosco) Shaw: lichtontwerp

Andrew Treloar: kostuums

(duur: ongeveer 25 minuten)

If Never Was Now was een opdrachtwerk van en gepresenteerd door Dancenorth Australia als deel van de double bill, *If _____ Was _____* gecureerd door de artistieke directeur van Dancenorth, Kyle Page.

Carl Tolentino, Chrissy Kokiri, Katie Rudd, Xin Ji, Christina Guieb, Lucy Lynch, Emily Adams & Chris Clegg: dans
Sebastian Geilings: understudy
Shona McCullagh: CEO & artistiek directeur
Behnaz Farzami: producer
Jo Kilgour: productiemanager
Caroline Bindon: repetitor, artistiek verantwoordelijke en marketingverantwoordelijke
Abby Clearwater: technisch operator
Roydon Christensen: assistent stagemanager

Time is de slotvoorstelling van December Dance 18. Na afloop is er een gratis slotfeest in de Inkomhal van het Concertgebouw met jazzy-elektro-flichty-retro-funky artpop van de vier jonge Brusselaars van Bombataz en dj Fallujah aka Benny Claeysier van W.E.R.F. Records.

In samenwerking met
Cultuurcentrum Brugge

DANS

15 DEC 2018

15 DEC 2018

Time

Matter / Sigan / If Never Was Now

Matter, If Never Was Now en *Sigan* vormen samen de triptiek *Time*. Het drieluik wordt gepresenteerd door The New Zealand Dance Company gecreëerd door artistiek leider Shona McCullagh. De drie losstaande delen behandelen – elk op een geheel eigen manier – verschillende elementen van het concept tijd. Heden en verleden, verstillings en verplaatsing wisselen elkaar af terwijl zich aan de einder een allesbehalve aantrekkelijke toekomstvisie aftekent.

In *Matter* scheidt McCormack een mythologische oerwereld. Zes pilaren creëren een tweespalt tussen het boven- en het ondermaanse. Monolitische sculpturen van de Canadees David Altmejd waren het vertrekpunt voor deze monumentale scenografie. Kegelvormige lichtbundels – een ontwerp van Jo Kilgour – rekken de grens nog verder op richting het oneindige. In de geschapen bewegingsruimte krioelen dansers als insecten over het vloeroppervlak. Steeds opnieuw vormen hun lichamen alternerende formaties. Vanuit hun schuilplek in de duisternis klimmen ze op naar het licht. Voor de choreografie van hun bewegingen raakte McCormack gefascineerd door micro-organismen die zichzelf opnieuw moeten ordenen wanneer de steen boven hun hoofd wordt opgetild. De partituur van Jason Wright lijkt te kleven aan de dansende lijven. Lichamelijke massa – komt niet alleen tot uitdrukking in de bewegingstaal, maar is ook voelbaar in het gewicht dat Wright de muziek meegeeft.

Sigan manoeuvreert tussen verstillings en verplaatsing, rust en rumoer. Koreaan KIM Jae Duk zoomt in op de innerlijke beweging van een meditatieproces. Twee uiterste gemoedstoestanden waartussen de vier dansers moeten alterneren. In hun bewegingen manifesteert zich het momentum waar Jae Duk naar zoekt. Jae Duk schreef zelf de muziek bij zijn voorstelling. Veel traditionele Koreaanse muziekinstrumenten kregen een plek in de partituur. Zo hoor je onder meer een *janggu* (trommel) en een *kkwaenggwari* (kleine gong). Ook binnen de auditieve ruimte is er plaats voor verstillings en verplaatsing. Een koperen gong of *jing* maakt de innerlijke rust voelbaar. Daartegenover plaatst Jae Duk de opzwepende ritmes van de *janggu*.

Duizenden witte bolletjes stuiven uiteen op een pulserende beat van Robin Fox. Dansers in fluoroze broeken tekenen met hun verplaatsingen een hagelwit landschap dat voortdurend in beweging is. *If Never Was Now* weerspiegelt de schoonheid en wreedheid van de natuur. Naarmate de tijd verstrijkt valt de duisternis in. Anarchie neemt het over van de natuurlijke orde. Van de speelse lichtheid waarmee choreograaf Stephanie Lake opent, rest nog weinig. Over de somberte heerst een serene rust. Alleen de piepschuimballetjes kraken onder wegebbende voetstappen. Terwijl vier dansers zich terugtrekken blijft een lichaam achter. Het noodlot lijkt onafwendbaar.

— Pim Dinghs

WO 28 NOV 2018 - WO 20 FEB 2019

Stef Van Alsenoy

Mono no aware

Mono no aware is een Japanse uitdrukking die een intens bewustzijn van de tijdelijkheid en vergankelijkheid van het leven beschrijft. Deze manier van kijken naar de wereld laat toe om zowel de schoonheid en broosheid van het tijdelijke, als de melancholie van het vergankelijke te koesteren. Stef Van Alsenoy vindt al deze elementen terug in de dynamiek en schoonheid van wolken, in hoe ze ontstaan, evolueren en uiteindelijk terug oplossen in het niets. Zijn minimalistische fotografie laat enkel nog plaats voor de essentie, de kracht en de eindigheid van de wolken. Stef Van Alsenoy is sound designer én fotograaf. In zijn tentoonstelling

Mono no aware combineert hij beide kunstvormen. De soundscapes die hij voor deze reeks creëerde, geven de foto's een minimalistische akoestische dimensie.

GESCHENK— BON

We naderen het einde van alweer een schoon cultureel jaar, en dat betekent: pakjestijd! Ben je nog op zoek naar inspiratie voor een oneindig voer aan kerst- en nieuwjaarsgeschenken, dan hebben wij alvast een tip: de Concertgebouw-geschenkbon.

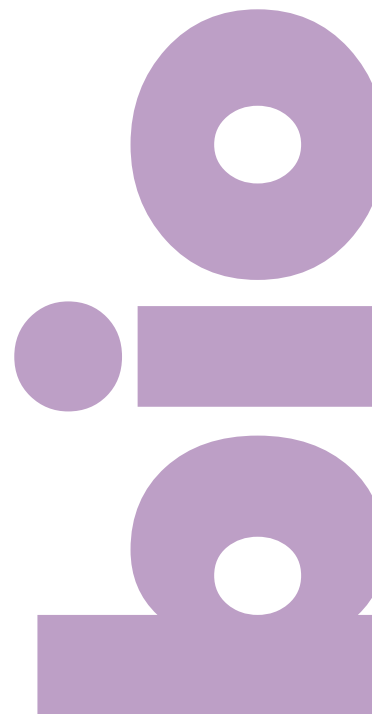
Bestel je geschenkbon voor een bedrag naar keuze bij In&Uit Brugge of op 070 22 12 12.

Biografieën

Shona McCullagh (NZ) stond aan de wieg van The New Zealand Dance Company (NZDC). Naast haar activiteiten als artistiek leider van NZDC heeft McCullagh een actieve kunstenaarspraktijk als regisseur, filmmaker (dansfilms), docent en beeldend kunstenaar (van interactieve installaties). Ze begon haar professionele danscarrière bij het gezelschap Dark Swan in 1984. In de afgelopen 35 jaar heeft ze haar carrière als choreograaf verder uitgebouwd. McCullagh werkte onder meer met gezelschappen als Limbs, Footnot, The Royal New Zealand Ballet. In 1992 kwam haar eigen compagnie The Human Garden daarbij. Doorheen haar hele oeuvre heeft McCullagh altijd de samenwerking met andere kunstvormen opgezocht. Zo was ze als choreograaf betrokken bij de realisatie van films als *King Kong* (2005) en *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001). Haar eigen kortfilms waren te zien op het gerenommeerde filmfestival van Clermont-Ferrand. Samen met Frances Turner nam McCullagh het initiatief tot het oprichten van NZDC (2011). Sinds het verscheiden van Limbs Dance Company bestond er een leemte op het gebied van hedendaagse dans. Het is de missie van NZDC een broedplaats te zijn waar dansers en choreografen in vrijheid kunnen creëren. Met het Youth Engagement Programme wordt ook het talent van een nieuwe generatie aangesproken.

Ross McCormack (NZ) studeerde in 2001 af aan de New Zealand School of Dance. Daarna verbleef hij als danser lange tijd in België. Voor hij de overstap maakte naar les ballets C de la B, werkte McCormack twee seizoenen met Garry Stewart (Australian Dance Theatre). Ook Stewarts *The Beginning of Nature* was trouwens te zien tijdens December Dance. Als uitvoerend kunstenaar won Ross McCormack de Sir Robert Helpman Award voor zijn optreden in *Held* (Garry Stewart). Na creaties bij Alain Platel – *vsprs*, *Patchagonia*, *Out of Context* – werd McCormack uitgenodigd door het Australische Chunky Move. In 2014 was het tijd voor een volgende stap. McCormack richtte zijn eigen gezelschap op: Muscle Mouth beperkt zich niet tot de creatie van dansvoorstellingen alleen. Het huis produceert ook multidisciplinair werk. Die brede interesse voor andere kunstvormen is ook te merken in *Matter*. McCormack voelde zich aangetrokken tot het werk van David Altmejd (Canadese inzending voor de 52e Biennale van Venetië). Bij nadere bestudering van Altmejds monolitische sculpturen overweldigt de rijkdom aan visuele informatie. McCormack is gefascineerd door de precisie van de kunstenaar en zijn oog voor detail. Ook Samuel Beckett en zijn voorliefde voor eenvoud gold als inspiratiebron voor McCormack. In *Matter* ontstaat het spanningsveld door de tegengestelde krachten van die twee polen. McCormack ontving in 2015 de Creative New Zealand Choreographic Fellowship. Twee jaar daarna werd hij gelauwerd als New Zealand Arts Laureate. In 2018 ging *System* van MuscleMouth in première en trok McCormack terug naar Seoul om samen met zijn trouwe partner Hyo Seung Ye een nieuw werk te presenteren binnen the Best and First Festival. In 2019 keert McCormack terug naar les ballets C de la B om mee te dansen in *Out of Context*, niet toevallig tien jaar na de dood van Pina Bausch. MuscleMouth zal dan ook een nieuw werk maken in opdracht van het Auckland Arts Festival.

Kim Jae Duk (KR), de uit Korea afkomstige maker van *Sigan* is meer dan alleen choreograaf en componist. Jae Duk staat aan het roer van het Koreaanse dansgezelschap Modern Table Dance Company. Voorstellingen van Modern Table zijn genre-overstijgend; hedendaagse dans wordt gecombineerd met rock, hiphop en *pansori* (traditioneel Koreaans muziektheater waarin de zanger begeleid wordt door een trommelaar). Ook de partituur van *Sigan* is beïnvloed door Koreaanse volksmuziek. Zijn werkzaamheden als kunstenaar combineert Jae Duk met een doctoraatsonderzoek in danswetenschap aan Sungkyunkwan University.

Stephanie Lake (AU) won al verschillende prijzen met haar werk als choreograaf, danser en regisseur van de Stephanie Lake Company, met thuisbasis in Melbourne. Ze werd geboren in Canada en groeide op in Canada en Tasmanië. Ze studeerde aan het Victorian College of the Arts en heeft er intussen al een carrière van 20 jaar op zitten waarin ze internationaal toerde met verschillende Australische dansgezelschappen zoals Chunky Move, Lucy Guerin Inc en BalletLab. De Stephanie Lake Company werd opgericht in 2014 en staat bekend om zijn gedurfde, erg fysieke en poëtische dansstijl. Met haar werk toerde Lake de wereld rond en won ze verschillende prijzen. Lakes werk was onder meer te zien in Sydney Opera House, Théâtre National de Chaillot en Aarhus Festival. In 2014 werd Lake dubbel bekroond voor haar activiteiten op het gebied van hedendaagse dans. Ze ontving niet alleen de Helpmann Award voor *A Small Prometheus*, in datzelfde jaar werd ook de prestigieuze Australian Dance Award for Best Choreography aan haar toegekend. Vorig jaar mocht Lake een beurs in ontvangst nemen van de Australia Council for the Arts. Het bedrag dat daaraan verbonden is stelt haar in staat om de langgekoesterde ambitie te verwezenlijken een grootschalige choreografie te creëren: 'There's something so beautiful about the mass and what it represents [...] It kind of reflects nature.' Lake is ook actief voor theater, film, televisie, beeldende kunst en muziekvideo. Op haar palmares prijken ook grootschalige choreografieën met meer dan duizend deelnemers. Daarnaast geeft ze masterclasses en gastcolleges over de hele wereld. Ze is ook beschermvrouw van het Tasmaanse MOVES Festival.

In de kijker

DONDERDAG

17 JAN 2019

20.00 Magdalenazaal

© Julie De Meester

PREMIÈRE

Flowers (we are)

Claire Croizé / ECCE

In deze coproductie van het Concertgebouw gaat Claire Croizé voor het eerst de samenwerking aan met een hedendaagse componist: Matteo Fargion. Samen maken ze een dansvoorstelling met livemuziek geïnspireerd op Bachs *Wohltemperierte Clavier* en uitgevoerd op één piano door Fargion zelf en zijn dochter Francesca. Drie dansers vertalen deze muzikale visie in beweging.

In samenwerking
met Cultuurcentrum Brugge

#decemberdance

Laat weten wat je van de voorstelling vond op

f ConcertgebouwBrugge
@concertgebouwbr

info & tickets +32 70 22 12 12 — In&Uit: 't Zand 34, Brugge

concertgebouw.be

WOENSDAG

06 FEB 2019

20.00 Concertzaal

© Rahil Rezvani

BELGISCHE
PREMIÈRE

Grand Finale

Hofesh Shechter Company

Hofesh Shechter springt uit de band door zijn indrukwekkende choreografieën, maar ook door de krachtige muziek die hij er zelf bij componeert. Zijn werk is ruig en onorthodox, dynamisch en opwindend. *Grand Finale* is een voorstelling op de grens tussen komedie en apocalyps, een heuse big bang, met tien geweldige dansers én een liveband.